

Schemata for Mandtals-, Signings- og Skattepligtigheds-Lister, saaledes, at Communerne i sin Tid kunne erholde saadanne ved Regeringens Foranstaltning. — Der er til Slutningen endnu en Bemærkning, som jeg vil tillade mig at fremsætte, og det er den, om der ikke kunde være Anledning til at paalægge Skattehderne som en Pligt — jeg veed godt, at det er en hyderligere Ubehagelighed, som man der ved vilde søie til denne allerede i og for sig ubehagelige Skat — paa Dpfordring af Sogneforstanderskaberne at give Møde for at meddele Dplysninger om de onera, som hvile paa deres Eiendomme. Selvangivelse vil i mangfoldige Communer paa Landet kun i overordentlig ringe Grad finde Sted, og det bliver altsaa Sogneforstanderskaberne, som komme til at calculere Indtægterne; nu have de vel en Veiledning i saa Henseende i § 6, hvad Brugsværdien af en Lønde Harkorn angaaer, hvilken Værdi er den, som fremkommer, efterat samtlige Driftsomkostninger og Statsfatter ere fradragne, hvorimod hverken Tiender, Prioritetsrenter, Forpagtningsafgifter, Fæsteafgifter, Aftægter o. s. v. ere fradragne; om alle disse Byrder vide Sogneforstanderskaberne nu meget lidt Bested, og kunne de endog saa nogenlunde rigtigt calculere Skatterne, idet de have Harkornsansættelserne for hvert enkelt Sted, og ligeledes Tienderne, der de fleste Steder ere ansatte efter samme Norm, saa er det dog umuligt for dem at vide eller afgjøre Noget om Prioritetsrenterne, og end mindre da om Aftægter eller andre saadanne Byrder. Naar Skattehderne derimod vare forpligtede til at give Møde efter Dpfordring for at meddele Dplysninger herom, vilde det være en meget god Veiledning for Sogneforstanderskaberne og forhindre Klager, og dette vilde saaledes lette Arbejderne saavel for Sogneforstanderskaberne som for den overordnede Skattecommission. Forpligtelsen til at møde kunde f. Ex. fremtvinges ved, at saadanne Personer, som ikke efter Tilfælde vare villige til at møde, bleve affaarne fra Retten til siden at klage over deres Skatteansættelse. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Lehmann: De Herrer ville have seet, at jeg er meget langt fra at trænge mig frem

for at øve nogen ledende Indflydelse paa denne Sags Behandling, og jeg var igaar berebt paa at frasalbe Ordet, da en heel Deel af det, jeg ønskede at sige, er blevet sagt af Andre; men efterat saamange ærede Talere have udtalt sig om Sagen, vil jeg dog finde det rigtigt ikke ganske at tilbageholde det lille Bidrag, jeg kan give til Spørgsmaalets Løsning; jeg skal bestræbe mig for saavidt muligt ikke at komme med Gjentagelser. Jeg havde navnlig troet, at det ikke vilde være nødvendigt at komme tilbage til det foreløbige Spørgsmaal, som strax blev rejst om, hvorvidt denne Lov er nødvendig og betimelig, men det forekommer mig, at Uttringer, der fra Tid til anden ere fremkomne her i Salen, gjøre det nødvendigt ogsaa at fastholde dette Spørgsmaal, og, hvis jeg i saa Henseende havde haft nogen Tvivl, vilde den sidste Talers høist interessante Foredrag have borttryddet den. Jeg skal da erklære mig enig med den høitærede Finantsminister i, at dette Lovforslag snarere kan siges at være kommet for sigdig end for tidlig, idetmindste hører jeg til dem, der allerede i sidste Session udtalte, at det ganske vist efter en saadan Katastrofe, som den, der havde rammet Landet, kunde være baade nødvendigt og berettiget at the til de Midler, der fandtes i Reserveresonden, for at tilveiebringe en Balance, men at, naar det var klart, at der forelaa ikke blot et enkelt, øjeblikkeligt, forbigaaende Nødstilsælde, men en Forandring i den hele Stilling — jeg vil blot minde om den Tilvæxt i Gjælden, der var kommen, — da kunde man kun lovligt og retteligt gjøre det, naar man samtidigt dermed ikke blot var betænkt paa, men virkelig strax gjorde positive Skridt til at forøge Indtægterne og paa denne Maade tilveiebringe en Balance, som er uomgængelig nødvendig, da man ikke Klar ud og Klar ind kan ende med en Underbalance, uden at ikke blot Statskassen, men ogsaa selve Staten gaaer meget sørgelige Forhold imøde. Jeg kan derfor heller ikke forstaae, hvorledes man nu kan sige, at man først vil see en Underbalance, og allermindst kan jeg forstaae det ligeoverfor det nærværende Lovudkast, thi deri er jo ikke foreslaaet Noget om en bestemt Sum, som skal udredes, det gaaer kun ud paa at tilveiebringe, om jeg saa maa sige, en person-